

a conèixer més de cent sardanes, algunes de les quals han esdevingut èxits molt remarcables, tot i que cap d'elles, al meu entendre, no ho ha fet en la mesura de "Sota el mas Ventós".

Ara als 75 anys, el mestre Bonaterra serà objecte d'un merescudíssim homenatge a la ciutat de Figueres, en el transcurs del seu famós "Aplec de l'Empordà". De la seva primera sardana ("La cabra d'or") fins les quatre darreres composicions ("Emília sardanista", "Les tres fonts", "Prec a la Moreneta" i "La filla d'en Pep") s'extén el formidable panorama sardanista bastit per obra i gràcia de la fecunda inspiració del mestre Jaume Bonaterra. Tot un tractat de senzillesa, de poesia elemental, de fidelitat a la nostra terra i els trets més característics de la nostra manera de fer. Jaume Bonaterra ha cantat aquestes coses amb llenguatge directe, que arriba a tothom.

En l'avinentesa d'aquest homenatge que els amics del "Foment de la Sardana Pep Ventura" li dediquen, nosaltres no hauríem pas volgut restar al marge.

Nosaltres, que en certa manera portem a cap una tasca crítica (oberta, independent, mancada de triomfalisme i d'interessos creats) dedicada a la sardana, ens identificarem sempre amb les iniciatives que obeeixin a l'esforç personal d'un artista disposat a ésser útil al País, a establir una comunicació amb el poble, a prescindir dels particulars egoismes per a retre un servei eficient a la noble causa de la sardana.

Desaprovem l'auto-propaganda. Censurem el triomfalisme cofoista. Neguem l'existència dels falsos genis i no volem combregar amb les rodes de molí que ens ofereixen els panegiristes sistemàtics, cantors d'unes excel·lències inexistents. Per això ens sembla tan positiu i respectable l'esforç del mestre Bonaterra. Per això valorem la seva tasca. Per això ens plauen les seves sardanes, un veritable esclat, bategant i lluminós damunt les tenebres que, de mica en mica, s'estenen damunt els horitzons de la sardana.

EUGENI MOLERO